Prima instanţă: Judecătoria Strășeni (sediul Central), judecător Talmaci Ina
Dosarul nr. 3r-243/26 (2-21187094-02-3r-15042026)

D E C I Z I E

15 iunie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel, împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023, prin care s-a declarat ca fiind inadmisibilă acțiunea Tamaciuc Pavel împotriva Consiliului raional Strășeni în procedura contenciosului administrativ în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 20 decembrie 2021, Tamaciuc Pavel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Strășeni, prin care a solicitat:

-anularea ca fiind ilegală a deciziei Consiliului raional Străşeni nr. 8/2 din 17 decembrie 2021 „Cu privire la constatarea ilegalităţilor şi eleiberarea din funcție a preşedintelui raionului";

- repunerea imediată prin obligarea emiterii actului administrativ favorabil conform art. 256 alin. (2) CPC a dlui Pavel Tamaciuc în funcţia anterior deţinută şi în toate drepturile ce derivă din funcţia de demnitate publică Preşedinte al raionului Străşeni;

- încasarea din contul Consiliului raional Străşeni în beneficiul lui Pavel Tamaciuc a salariului pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la serviciu începând cu 17 decembrie 2021 reieşind din salariul pentru funcţia de Preşedinte al raionului Străşeni, inclusiv şi adaosurile salariale;

- încasarea din contul Consiliului raional Străşeni în beneficiul lui Pavel Tamaciuc a compensaţiei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedierea ilegală.

La 28 noiembrie 2022, reclamantul și reprezentantul acestuia - avocat Igor Hlopețchi au înaintat cerere de concretizare, prin care au solicitat:

- anularea ca fiind ilegală decizia Consiliului raional Străşeni nr. 8/1 din 17 decembrie 2021 „ Cu privire la prezentarea informaţiei despre activitate preşedintelui raionului solicitată de către consilierii raionali în şedinţa din 24 septembrie 2021";

-anularea ca fiind ilegală decizia Consiliului raional Străşeni nr. 8/2 din 17 decembrie 2021 „Cu privire la constatarea ilegalităţilor şi eliberarea du funcţie a preşedintelui raionului";

-repunerea imediată prin obligarea emiterii actului administrativ favorabil conform art. 256 alin. (2) CPC a dlui Pavel Tamaciuc în funcţia anterior deţinută şi în toate drepturile ce derivă din funcţia de demnitate publică -Preşedinte al raionului Străşeni;

-obligarea Consiliului raional Străşeni să emită actul administrativ de achitare în beneficiul Iui Pavel Tamaciuc a salariului pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la serviciu începând cu 17 decembrie 2021 reieşind din salariul pentru funcţia de Preşedinte al raionului Străşeni inclusiv si adaosurile salariale;

- obligarea Consiliului raional Străşeni să emită actul administrativ de achitare în beneficiul lui Pavel Tamaciuc a compensaţiei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedierea ilegală.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023, s-a declarat ca fiind inadmisibilă acțiunea Tamaciuc Pavel împotriva Consiliului raional Strășeni în procedura contenciosului administrativ în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 2 martie 2023, avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023.

În motivarea recursului, partea recurentă a invocat că potrivit art. 224 alin. (2) din Codul administrativ, anularea unui act administrativ individual deja executat atrage întoarcerea executării, în măsura în care aceasta era posibilă.

Avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel a notat că decizia Consiliului raional Strășeni nr. 8/2 a fost executată, deoarece Pavel Tamaciuc a fost eliberat din funcție și i s-au sistat plățile salariale.

La fel, a susținut că anularea deciziei respective trebuia să conducă la restabilirea situației anterioare, respectiv la repunerea lui Pavel Tamaciuc în funcția de președinte al raionului, la achitarea drepturilor salariale pentru perioada absenței forțate și la repararea prejudiciului moral.

Partea recurentă a menționat că reclamantul a solicitat expres, prin cererea de chemare în judecată, întoarcerea executării, inclusiv repunerea în funcție, plata salariului și repararea prejudiciului moral, astfel încât instanța de fond a declarat în mod eronat această pretenție ca inadmisibilă. Astfel, a argumentat că erau întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ, prevăzute de Codul administrativ.

În continuare, partea recurentă a relevat că Pavel Tamaciuc a respectat procedura prealabilă obligatorie în privința cererii de reparare a prejudiciului moral, adresând o cerere prealabilă Consiliului raional Strășeni.

Astfel, a susținut că decizia autorității privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitate administrativă ilegală constituie un act administrativ individual, motiv pentru care concluzia instanței de fond privind inadmisibilitatea acestei pretenții o consideră greșită.

Avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel a invocat jurisprudența națională, inclusiv cauza nr. 3ra-457/21, apreciind că, în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral era precedată de o cerere prealabilă, acțiunea trebuia considerată admisibilă. A susținut că încheierea contestată încalcă dreptul de acces la justiție și este contrară art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Partea recurentă a solicitat admiterea cererii de recurs și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimatul nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 15 aprilie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Strășeni (sediul Central) emis încheierea recurată la 2 martie 2023, iar cererea de recurs a fost depusă în aceiași zi, prin intermediul poștei electronice, de către avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale şi starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Verificând legalitatea și temeinicia soluției adoptate de prima instanță prin prisma motivelor invocate în cererea de recurs, analizând materialele dosarului, normele de drept aplicabile raportului juridic litigios și argumentele participanților la proces, instanța de recurs reține că soluția privind declararea inadmisibilă a capătului de cerere referitor la repararea prejudiciului moral este conformă exigențelor legii și rezultă din aplicarea corectă a normelor procedurale incidente.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Prin această normă, legiuitorul a instituit obligația instanței de a exercita un control preliminar asupra respectării condițiilor procesuale care permit examinarea fondului litigiului. Respectiva verificare nu depinde de poziția părților și nu poate fi înlăturată prin acordul acestora, întrucât reprezintă o garanție a legalității procesului administrativ.

Totodată, potrivit art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special atunci când nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din același cod. Prin urmare, respectarea procedurii prealabile constituie o veritabilă condiție de exercitare a dreptului la acțiune în contencios administrativ, iar neîndeplinirea acesteia atrage sancțiunea procesuală expres prevăzută de lege, și anume inadmisibilitatea acțiunii.

Colegiul judiciar relevă că art. 208 alin. (1)-(5) Cod administrativ consacră principiul caracterului subsidiar al controlului judecătoresc în raport cu activitatea administrativă a autorităților publice. Astfel, în cazurile prevăzute de lege, persoana care pretinde încălcarea unui drept sau interes legitim este obligată să ofere mai întâi autorității publice posibilitatea de a reexamina situația și de a remedia eventualele ilegalități pe cale administrativă. Doar după epuizarea acestei etape sau după expirarea termenului legal de soluționare a cererii prealabile poate fi sesizată instanța de contencios administrativ.

Raționea acestei reglementări constă în necesitatea prevenirii litigiilor inutile, a degrevării instanțelor de judecată și a asigurării respectării principiului autonomiei administrative. Procedura prealabilă reprezintă astfel un instrument prin care autoritatea emitentă este pusă în situația de a-și reevalua propria conduită administrativă înainte de intervenția autorității judecătorești.

În acest context, Colegiul judiciar reține și prevederile art. 2 alin. (1) și (2) Cod administrativ, potrivit cărora codul reglementează statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de contencios administrativ, precum și drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și

judiciară. Aceste norme reflectă intenția legiuitorului de a institui un mecanism procedural coerent și etapizat de protecție a drepturilor persoanelor în raporturile cu autoritățile publice.

În aceeași ordine de idei, art. 20 Cod administrativ garantează dreptul oricărei persoane de a solicita protecția instanței de contencios administrativ atunci când, prin activitatea administrativă a unei autorități publice, i-a fost lezat un drept legitim sau o libertate garantată de lege. Totuși, exercitarea acestui drept este condiționată de respectarea procedurii și a mecanismelor procesuale stabilite de legiuitor.

Colegiul judiciar remarcă că obiectul litigiului a constituit contestarea unor acte administrative individuale emise de Consiliul raional Strășeni, și anume Decizia nr. 8/1 din 17 decembrie 2021 și Decizia nr. 8/2 din 17 decembrie 2021, prin care s-a dispus constatarea unor pretinse ilegalități și eliberarea reclamantului din funcția de președinte al raionului.

Ulterior, prin cererea de concretizare depusă la 28 noiembrie 2022, reclamantul Pavel Tamaciuc și reprezentantul său au extins obiectul acțiunii, solicitând, pe lângă anularea actelor administrative contestate și repunerea în funcție, obligarea autorității publice la plata unei compensații în cuantum de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Analizând materialele dosarului, Colegiul judiciar constată că pretenția privind repararea prejudiciului moral nu a constituit obiectul unei proceduri administrative prealabile și nici nu rezultă că reclamantul ar fi sesizat anterior autoritatea publică cu o cerere distinctă privind acordarea despăgubirilor morale pretins cauzate prin emiterea actelor administrative contestate.

Or, legiuitorul a reglementat în mod expres modalitatea de valorificare a unor asemenea pretenții. Astfel, conform art. 167 alin. (4) Cod administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă într-o procedură administrativă separată.

Din conținutul acestei norme rezultă fără echivoc că pretenția privind repararea prejudiciului nu se confundă cu cererea de contestare a actului administrativ și nu poate fi considerată absorbită de aceasta. Dimpotrivă, legiuitorul a instituit o procedură distinctă și obligatorie, care trebuie parcursă înainte de sesizarea instanței de judecată. Prin urmare, simpla contestare a actului administrativ nu exonerează persoana interesată de obligația de a formula o cerere prealabilă referitoare la prejudiciul pretins.

Completul specializat subliniază că pretenția privind repararea prejudiciului moral reprezintă un capăt de cerere autonom, cu obiect și finalitate juridică distincte de cele ale acțiunii în anulare. Dacă prin acțiunea în anulare se urmărește înlăturarea efectelor juridice ale actului administrativ pretins ilegal, prin acțiunea privind repararea prejudiciului se urmărește angajarea răspunderii autorității publice și acordarea unei compensații bănești pentru prejudiciul nepatrimonial pretins suferit. Din această perspectivă, fiecare dintre aceste pretenții trebuie să întrunească în mod independent condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

Mai mult, examinarea unei cereri de reparare a prejudiciului presupune acordarea posibilității autorității publice de a se pronunța anterior asupra existenței, întinderii și eventualei reparări benevole a prejudiciului invocat. O asemenea posibilitate nu poate fi substituită prin sesizarea directă a instanței de judecată.

În ceea ce privește argumentele referitoare la dreptul de acces la justiție, Colegiul judiciar reține că atât Curtea Constituțională a Republicii Moldova, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat în mod constant că acest drept nu are caracter absolut și poate fi supus unor condiții procedurale rezonabile.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că statele dispun de o anumită marjă de apreciere în instituirea condițiilor procedurale de exercitare a dreptului la

acțiune, cu condiția ca acestea să urmărească un scop legitim și să nu afecteze însăși substanța dreptului de acces la instanță.

În speță, Colegiul judiciar constată că normele Codului administrativ reglementează într-o manieră clară și previzibilă obligația formulării unei cereri prealabile în materia reparării prejudiciului cauzat prin activitatea administrativă. Reclamantul avea posibilitatea efectivă de a utiliza această procedură, însă nu a făcut dovada exercitării sale.

Prin urmare, lipsa procedurii prealabile nu reprezintă un simplu formalism procedural, ci constituie neîndeplinirea unei condiții legale imperative pentru exercitarea dreptului la acțiune în partea ce privește repararea prejudiciului moral.

În aceste circumstanțe, Completul specializat concluzionează că prima instanță a apreciat corect că pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost formulată cu încălcarea dispozițiilor art. 208 Cod administrativ, coroborate cu prevederile art. 167 alin. (4) Cod administrativ, motiv pentru care în mod legal a declarat inadmisibil acest capăt de cerere în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

În consecință, soluția instanței de fond referitoare la inadmisibilitatea pretenției privind repararea prejudiciului moral este legală, întemeiată și urmează a fi menținută.

Referitor la argumentele invocate în recurs, Colegiul judiciar le apreciază ca fiind neîntemeiate și incapabile să răstoarne concluziile instanței de fond privind inadmisibilitatea capătului de cerere referitor la repararea prejudiciului moral.

Argumentul recurentului potrivit căruia anularea Deciziei Consiliului raional Strășeni nr. 8/2 din 17 decembrie 2021 ar determina în mod automat restabilirea situației anterioare, inclusiv repunerea în funcție, achitarea drepturilor salariale și repararea prejudiciului moral, prin aplicarea dispozițiilor art. 224 alin. (2) Cod administrativ, nu poate fi reținut.

Într-adevăr, potrivit art. 224 alin. (2) Cod administrativ, anularea unui act administrativ individual deja executat atrage întoarcerea executării în măsura în care aceasta este posibilă. Totuși, această normă reglementează exclusiv consecințele juridice ale anulării actului administrativ și nu derogă de la condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru valorificarea unor pretenții distincte formulate în cadrul acțiunii în contencios administrativ.

Astfel, deși repunerea persoanei în situația juridică anterioară poate constitui un efect al anulării actului administrativ ilegal, pretenția privind repararea prejudiciului moral nu reprezintă o consecință automată și inevitabilă a anulării actului contestat, ci constituie o cerere autonomă prin care se urmărește angajarea răspunderii autorității publice și acordarea unei compensații bănești pentru pretinse suferințe morale.

Or, caracterul autonom al unei asemenea pretenții rezultă inclusiv din reglementarea expresă a art. 167 alin. (4) Cod administrativ, care stabilește că, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă într-o procedură administrativă separată. Prin urmare, însăși voința legiuitorului a fost aceea de a diferenția între contestarea actului administrativ și pretenția privind repararea prejudiciului, fiecare dintre acestea fiind supusă unor condiții procedurale proprii.

Nu poate fi reținută nici susținerea recurentului potrivit căreia simpla formulare în cererea de chemare în judecată a solicitării privind repararea prejudiciului moral ar fi suficientă pentru a considera îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Codul administrativ.

Admisibilitatea unei acțiuni nu este determinată de conținutul pretențiilor formulate în fața instanței, ci de respectarea procedurii stabilite de lege anterior sesizării acesteia. Or, dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. f) raportate la art. 208 Cod administrativ impun în mod expres verificarea

îndeplinirii condițiilor procedurale prealabile, iar nerespectarea acestora atrage sancțiunea inadmisibilității.

Completul specializat nu poate accepta nici argumentul recurentului referitor la pretinsa respectare a procedurii prealabile în materia reparării prejudiciului moral.

Contrar susținerilor formulate în recurs, din materialele dosarului nu rezultă existența unor probe pertinente și concludente care să confirme că anterior sesizării instanței reclamantul ar fi adresat Consiliului raional Strășeni o cerere distinctă prin care să solicite repararea prejudiciului moral pretins cauzat și că această cerere ar fi fost examinată în procedura administrativă prevăzută de lege.

Mai mult, simpla existență a unei cereri prealabile formulate împotriva actului administrativ contestat nu poate echivala cu formularea unei cereri prealabile privind repararea prejudiciului, întrucât cele două demersuri au obiect juridic diferit și produc efecte juridice distincte.

Colegiul judiciar reține că pretenția privind repararea prejudiciului moral presupune verificarea unor elemente de fapt și de drept autonome, precum existența prejudiciului nepatrimonial, caracterul ilicit al conduitei autorității, legătura de cauzalitate și întinderea compensației solicitate. Din acest motiv, legiuitorul a prevăzut obligația examinării acesteia într-o procedură administrativă separată.

Nici invocarea de către recurent a faptului că eventualul răspuns al autorității privind repararea prejudiciului ar constitui un act administrativ individual nu este de natură să conducă la o altă concluzie. Dimpotrivă, această împrejurare confirmă necesitatea parcurgerii procedurii administrative prealabile, întrucât numai după emiterea unui asemenea act administrativ individual sau după expirarea termenului legal de examinare poate fi exercitat controlul judecătoresc asupra acestuia.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind nefondată și trimiterea recurentului la jurisprudența națională, inclusiv la cauza nr. 3ra-457/21.

Jurisprudența invocată nu poate fi analizată în mod abstract și desprinsă de circumstanțele concrete ale cauzei. Eventualele concluzii reținute într-o altă speță pot fi relevante doar în măsura în care situațiile de fapt și condițiile procesuale sunt identice. Or, în prezenta cauză, instanța constată că nu a fost demonstrată respectarea procedurii administrative prealabile în privința pretenției de reparare a prejudiciului moral, ceea ce împiedică aplicarea concluziilor invocate de recurent.

De asemenea, Completul specializat respinge argumentul privind pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Curtea Constituțională a Republicii Moldova au statuat constant că dreptul de acces la instanță nu este unul absolut și poate fi supus unor limitări procedurale legitime. Instituirea unei proceduri prealabile obligatorii urmărește un scop legitim, și anume oferirea posibilității autorității administrative de a remedia eventualele încălcări fără intervenția instanței și asigurarea unei bune administrări a justiției.

În speță, normele art. 167 alin. (4), art. 207 și art. 208 Cod administrativ sunt clare, accesibile și previzibile, iar reclamantul dispunea de posibilitatea efectivă de a le respecta. Prin urmare, declararea inadmisibilă a unui capăt de cerere formulat cu nerespectarea condițiilor procedurale prevăzute de lege nu poate fi calificată drept o încălcare a dreptului de acces la justiție.

În consecință, Colegiul judiciar constată că argumentele invocate în cererea de recurs reprezintă o interpretare eronată a dispozițiilor Codului administrativ și nu combat concluzia

esențială reținută de instanța de fond, și anume lipsa îndeplinirii condițiilor de admisibilitate pentru examinarea pretenției privind repararea prejudiciului moral.

Prin urmare, soluția primei instanțe de declarare ca inadmisibilă a acestui capăt de cerere este legală și întemeiată, iar motivele invocate în recurs nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel, este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Hlopețchi Igor în interesele lui Tamaciuc Pavel.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 2 martie 2023, prin care s-a declarat ca fiind inadmisibilă acțiunea Tamaciuc Pavel împotriva Consiliului raional Strășeni în procedura contenciosului administrativ în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia